

deferentment adv. Amb deferència.

defeir v.tr. Recordar a algú (honors, diputats); sometre (quelcom) a la determinació d'altre, a una jurisdicció. El rei li deferí el corregiment de l'ànima. L'examen d'aquesta qüestió serà defeit a una comissió de senadors. | Defeir el culpable a una autoritat, denunciar-li || Cedir (quelcom) per condescendència.

| Intr. Ceder per respecte o consideració, condescendir. Io defueixo a la seua edat.

ruptosament